

Sygn. akt IIK 36/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 kwietnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Mrągowie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Marek Raszkiewicz

Protokolant: p.o. sekr. sąd. Magdalena Plaga

w obecności prokuratora Prok. Rej. Adama Popka

po rozpoznaniu dnia 06/04/2017 r. sprawy

P. S. syna Z. i M. z domu C.,

ur. (...) w M.,

oskarżonego o to, że:

W dniu 23 grudnia 2016 roku na ulicy (...) w M. kierował pojazdem marki F. (...) o nr rej. (...) pomimo orzeczonego przez Sąd Rejonowy w Mrągowie za sygn. akt IIK 403/15 ora IIK 334/15 zakazu prowadzenia pojazdami,

tj. o przestępstwo z art. 244 k.k.

O R Z E K A :

I. Oskarżonego **P. S.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 244 k.k. skazuje go na **karę grzywny w rozmiarze 100 (stu) stawek dziennych ustalając, wysokość stawki na 10 (dziesięć) złotych;**

II. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych w całości.

UZASADNIENIE w trybie art. 424 § 3 k.p.k.

Sąd zważył, co następuje :

Oskarżony P. S. został uznany za winnego tego, że w dniu 23 grudnia 2016 roku na ulicy (...) w M. kierował pojazdem marki F. (...) o nr rej. (...) pomimo orzeczonego przez Sąd Rejonowy w Mrągowie za sygn. akt IIK 403/15 oraz IIK 334/15 zakazu prowadzenia pojazdami, tj. o przestępstwo z art. 244 k.k.

Oskarżony P. S. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i jednocześnie wniósł w trybie art. 387 § 1 k.k. o wydanie wyroku skazującego i wymierzenie mu kary grzywny w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych.

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego okoliczności popełnienia przestępstwa i wina nie budzą wątpliwości. Postawa oskarżonego wskazuje, że cele postępowania zostaną osiągnięte bez przeprowadzenia rozprawy.

Prokurator w niniejszej sprawie nie sprzeciwił się wnioskowi o skazanie oskarżonego.

Sąd wymierzył oskarżonemu karę uznając go za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 244 k.k. i skazał go na karę grzywny jak w części dyspozytywnej wyroku. Jednocześnie należy wskazać, że Sąd przy orzekaniu kary, przez przeoczenie, nie powołał przepisu art. 37 a k.k.

Wymiar kary jest zgodny ze wskazanymi w art. 53 k.k. dyrektywami wymiaru kary, biorącymi pod uwagę cele kary w zakresie jej społecznego oddziaływania oraz cele wychowawcze i zapobiegawcze, które kara ma osiągnąć. W szczególności Sąd uwzględnił rodzaj i charakter naruszonego dobra prawnego, stopień społecznej szkodliwości czynu, pobudki i motywację oskarżonego oraz sposób i okoliczności jego popełnienia. Sąd wziął również pod uwagę, w ramach znacznej społecznej szkodliwości czynu fakt, iż zachowanie oskarżonego pozostawało w znacznej dysharmonii pomiędzy zachowaniem powinnym i było bez wątpienia przejawem rażącego lekceważenia przez niego podstawowych zasad obowiązującego porządku prawnego.

Wymiar oraz rodzaj kary jest zgodny z wnioskami stron złożonymi w trybie art. 387§ 1 k.p.k..

O kosztach sądowych orzeczono jak w punkcie II wyroku, na podstawie art. 624 k.p.k.